

**DIUMENGE SEGON DESPRÉS
DE NADAL**

LECTURA PRIMERA

La saviesa de Déu habita en el poble que ell ha elegit

Lectura del llibre de l'Eclesiàstic

24, 1-4.12-16; grec 1-2.8-12

La saviesa s'elogia ella mateixa,
es glorieja enmig del seu poble,
parla en la reunió del poble de l'Altíssim,
es glorieja davant dels seus estols,
s'enaltix enmig del poble,
s'admira d'ella mateixa en la reunió santa,
fa el seu elogi davant de la multitud dels elegits
i entre els beneïts es proclama beneïda, dient:
«El Senyor de l'univers em donà una orde,
el qui em va crear m'indicà on plantaré la meua tenda
i em digué: “Acampa entre els fills de Jacob,
fes d'Israel la teua heretat,
trau nous refills entre els meus elegits.”»

M'ha creat abans del temps, des del principi,
i mai més deixaré d'existir.
Li done culte davant d'ell en el temple sant.
Així m'he establert a Sió,
m'ha fet trobar repòs en la ciutat que ell i jo volem,
exercisc el meu poder a Jerusalem.
M'he arrelat en un poble ple de glòria,
en la possessió del Senyor, en la seua heretat;
estaré per sempre en la reunió dels sants.»

Paraula de Déu.

SALM RESPONSORIAL

147 (146-147), 12-13.14-15.19-20 (R.: Jo 1, 14)

R. El qui és la Paraula es va fer home
i habità entre nosaltres.

Glorifica el Senyor, Jerusalem;
Sió, canta lloances al teu Déu,
que assegura les teues portes
i beneïx dins de tu els teus fills.

R. El qui és la Paraula es va fer home
i habità entre nosaltres.

Manté la pau en el teu territori
i et sacia amb la flor del blat.
Envia ordes a la terra,
i la seua Paraula corre de pressa, no para.

R. El qui és la Paraula es va fer home
i habità entre nosaltres.

Anuncia les seues paraules als fills de Jacob,
als fills d'Israel els seus decrets i decisions.
No ha obrat així amb cap altre poble,
no els ha fet conèixer les seues decisions.

R. El qui és la Paraula es va fer home
i habità entre nosaltres.

LECTURA SEGONA

Déu ens ha destinat a ser fills seus per Jesucrist

Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes

1, 3-6.15-18

Beneït siga el Déu i Pare del nostre Senyor Jesucrist,
que ens ha beneït en Crist
amb tota classe de benediccions espirituals dalt del cel.
En ell ens va elegir abans de crear el món,
perquè fórem sants i irrepressibles als seus ulls.
Per amor ens destinà a ser fills seus per Jesucrist,
segons la seua benèvola decisió,
a lloança i glòria de la gràcia
que ens ha concedit en el seu Estimat.

Per això,
ara que he sentit parlar de la fe que teniu en Jesús, el Senyor,
i del vostre amor per tots els fidels,
jo no em canse de donar gràcies per vosaltres,
i vos recorde en les meues pregàries.
Demane al Déu del nostre Senyor Jesucrist, el Pare gloriós,
que vos concedisca un esperit de saviesa i revelació,
a fi que conegueu de veritat qui és ell;
li demane també que illumine la mirada interior del vostre cor
perquè conegueu a quina esperança ens ha cridat,
quines riqueses de glòria vos té reservades
en l'heretat que ell vos dona entre els sants.

Paraula de Déu.

EVANGELI

El qui és la Paraula es feu home i habità entre nosaltres

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Joan

1, 1-18

En el principi ja existia el qui és la Paraula.
La Paraula estava amb Déu i la Paraula era Déu.
Per tant, estava amb Déu en el principi.
Per ell tot ha vingut a l'existència,
i res del que ha vingut a existir ha vingut sense ell.
Tenia en ell la Vida,
i la Vida era la Llum dels hòmens.
La Llum resplandix en la foscor,
però la foscor no ha pogut ofegar-la.

Déu envià un home que es deia Joan.
Era un testimoni;
vingué a donar testimoni de la Llum,
perquè per ell tots arribaren a la fe.
Ell mateix no era la Llum;
venia només a donar-ne testimoni.

Existia el qui és la Llum verdadera, la que, al vindre al món,
il·lumina a tots els hòmens.
Estava present en el món,
en el món que li deu l'existència,
però el món no l'ha reconegut.
Ha vingut a sa casa, i els seus no l'han acollit.
Però a tots els qui l'han rebut,
als qui creuen en el seu nom,
els concedix poder ser fills de Déu.
No són nascuts per descendència de sang,
ni per voluntat d'un pare
o per la voluntat humana, sinó de Déu mateix.
El qui és la Paraula es feu home,
i habità entre nosaltres,
i hem contemplat la seua glòria,
com a Fill únic del Pare,
ple de gràcia i de veritat.

Donant testimoni d'ell, Joan proclamava:

— «És aquell de qui jo deia:
El qui ve després de mi m'ha passat davant,
perquè ell ja existia abans que jo.»

De l'abundància de la seua plenitud
tots nosaltres hem rebut
gràcia sobre gràcia.
Perquè Déu donà la llei per Moisès,
però la gràcia i la veritat ens han vingut per Jesucrist.
A Déu, ningú l'ha vist mai;
el seu Fill únic, que és Déu

i està en el si del Pare,
és qui l'ha revelat.

Paraula de Déu.

O bé, més breu:

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Joan

1, 1-5.9-14

En el principi ja existia el qui és la Paraula.
La Paraula estava amb Déu i la Paraula era Déu.
Per tant, estava amb Déu en el principi.
Per ell tot ha vingut a l'existència,
i res del que ha vingut a existir ha vingut sense ell.
Tenia en ell la Vida,
i la Vida era la Llum dels hòmens.
La Llum resplandix en la foscor,
però la foscor no ha pogut ofegar-la.

Existia el qui és la Llum verdadera, la que, al vindre al món,
il·lumina a tots els hòmens.
Estava present en el món,
en el món que li deu l'existència,
però el món no l'ha reconegut.
Ha vingut a sa casa, i els seus no l'han acollit.
Però a tots els qui l'han rebut,
als qui creuen en el seu nom,
els concedix poder ser fills de Déu.
No són nascuts per descendència de sang,
ni per voluntat d'un pare
o per la voluntat humana, sinó de Déu mateix.
El qui és la Paraula, es feu home
i habità entre nosaltres,
i hem contemplat la seua glòria,
com a Fill únic del Pare,
ple de gràcia i de veritat.

Paraula del Senyor.